

Τίτλος: Αφροδίτη της Μήλου

Χρονολογία: 200 π.Χ.

Υλικό: Μάρμαρο

Καλλιτέχνης: Αλέξανδρος της Αντιόχειας

Περιγραφή: Το άγαλμα είναι μεγαλύτερο από το φυσικό μέγεθος και βρέθηκε στην Μήλο. Στο αριστερό της χέρι κρατούσε το μήλο που της έδωσε ο Πάρις όταν την έκρινε ως την πιο όμορφη από τις θεές. Στο δεξί της χέρι μάλλον κρατούσε το ύφασμα που καλύπτει το κάτω μέρος του σώματός της. Προσπαθεί να μην το αφήσει να πέσει τελείως, δεν φαίνεται όμως να είναι και τόσο πρόθυμη.

Στυλιστική περιγραφή: Συνεχίζοντας την παράδοση της Αφροδίτης του Πραξιτέλη έχουμε μία επιδεικτική μελέτη του ερωτισμού του γυναικείου γυμνού. Αν και πιο σεμνά καλυμμένη από την Αφροδίτη της Κνίδου, η θεά του έρωτα είναι εδώ εμφανώς πιο ερωτική.

Ο γλύπτης έχει εδώ σχεδιάσει το άγαλμα έτσι ώστε να προκαλέσει τον θεατή. Απέδωσε στην Αφροδίτη μία σεξουαλικότητα που απουσιάζει από την τελείως γυμνή Αφροδίτη του Πραξιτέλη.

Παρατηρούμε μία αβίαστη νατουραλιστική απόδοση του γυναικείου γυμνού. Υπάρχει μία φυσικότητα και έλλειψη εμφανούς προσπάθειας στην απόδοση του ρεαλισμού. Αυτό παρατηρείται ιδιαίτερα στον τρόπο που έχει δουλευτεί το μάρμαρο το οποίο μοιάζει με την μαλακή, ζεστή επιφάνεια του ανθρώπινου σώματος. Το άγαλμα μοιάζει να είναι πραγματικά από σάρκα και οστά.

Και πάλι παρατηρούμε την αντίθεση ανάμεσα σε ποιότητες της επιφάνειας, όπως την λεία υφή του σώματος και την τραχιά του υφάσματος.

Τίτλος: Λαοκόων και οι γιοι του
Χρονολογία: Πρώιμος 1^{ος} αιώνας
μ.Χ.

Καλλιτέχνης: Αθανάδωρος,
Αγέσανδρος και Πολύδωρος της
Ρόδου.

Υλικό: Μάρμαρο

Περιγραφή: Είναι ένα σύνολο γλυπτών με θέμα βασισμένο σε μία περιγραφή της Αινειάδας του Βιργιλίου: ο θεός Ποσειδώνας τιμωρεί τον Τρώα ιερέα, Λαοκόωντα και τους γιους του θανατώνοντάς τους με θαλάσσια ερπετά. Αυτό συμβαίνει διότι ο Λαοκόων αφήγησε την εύνοια του θεού προς τους Έλληνες κατά τον Τρωικό πόλεμο και προειδοποίησε τους Τρώες για τον κίνδυνο εάν επέτρεπαν την είσοδο του δούρειου ίππου μέσα στα τείχη της πόλης. Σύμφωνα με τον Βιργίλιο υπέφερε φρικτό θάνατο.

Τα βασανιστήρια του ιερέα και των γιων του έχουν μεταφερθεί με θαυματικό τρόπο πάνω στο μάρμαρο. Οι τρεις Τρώες στριφογυρίζουν από τον πόνο καθώς παλεύουν να ελευθερωθούν από το θανατηφόρο αγκάλιασμα των ερπετών. Ένα από αυτά δαγκώνει τον αριστερό γοφό του Λαοκόωντα ενώ αυτός αφήνει μία απελπισμένη κραυγή.

Στιλιστική περιγραφή: Η εμφανής έκφραση έντονων συναισθημάτων είναι ένα καθαρό μη-κλασσικό στοιχείο του γλυπτού. Παρατηρούμε τον εξαιρετικό ρεαλισμό στην απόδοση των σφιγμένων μυών και στις φουσκωμένες αρτηρίες. Παρόλο όμως το ρεαλισμό έχουμε και ένα στοιχείο σκόπιμης απομάκρυνσης από τις σωστές αναλογίες: το μικρό μέγεθος των γιων. Τα μικρότερα αναλογικά σώματά τους δεν έχουν ρεαλιστικές προθέσεις καθώς δεν περιγράφουν τις πραγματικές διαστάσεις τους. Είναι μάλλον ένα ρητορικό τέχνασμα καθώς οι καλλιτέχνες προσπαθούν να μας πουν ότι οι δύο φιγούρες στο βάθος είναι μικρότεροι σε ηλικία, είναι οι γιοι του ιερέα.

Σύνθεση: Αυτή είναι ένα τρίγωνο με κορυφή το κεφάλι του Λαοκόωντα και βάση τα πόδια των τριών μορφών. Το τρίγωνο αυτό προσδίδει σταθερότητα στην κατά τα άλλα ενεργητική σύνθεση.

Περιεχόμενο: Το γλυπτό σύμπλεγμα συμβολίζει την χωρίς ελπίδα πτώση του παλιού συστήματος το οποίο δίνει την θέση του σε καινούργιες αξίες.